

[Munch-Petersen.]

Valgene til Hjælpekasserne falde bort denne Gang, under Forudsætning af at Hjælpekasserne overhovedet skal falde bort til Oktober eller før den Tid og samtidig netop paa et Tidspunkt, hvor man kan forudse, at Hjælpekassevalgene, hvis de finder Sted nu i Marts, vil medføre, at der for første Gang kommer Kommuniste ind i Hjælpekassernes Bestyrelser, at der kommer Repræsentanter ind, som uden Hensyn til Kommunernes og Statens Økonomi, uden Hensyn til det kapitalistiske Samfund, vil tale for og virke for, at Midler stilles til Raadighed til de trængende, og naturligvis kan det foreliggende Lovforslag heller ikke være uden Forbindelse med Hensynet til den Sikkerhed, der er for, at hvis der finder Hjælpekassevalg Sted i Marts Maaned, vil de første Kommuniste blive sat ind i Hjælpekassernes Bestyrelser.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet, det radikale Parti og Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Carlsen-Skiødt), der hævdede, at det var uden nogen som helst Betydning, om man kunde gennemføre nye Regler for Hjælpekassevalg eller ej, da man jo kunde blive ved de gamle, skal jeg sige, at det er jo en ægte konservativ Tankegang, at man kan altid blive ved det gamle. Det afgørende for mig er, om det gamle er tilstrækkeligt betryggende, og jeg mener altsaa, at naar man har fremskaffet nye Valgeregler i den i de sidste Dage vedtagne nye Valglov vedrørende de kommunale Valg, er det ikke tilstrækkeligt betryggende, at man ikke har dertil svarende Regler for Hjælpekassevalg. Derfor er denne ene Grund reel nok, der er ikke Tid til at lave det om, og jeg finder ikke, at de gældende Regler er rimelige, efter at man har vedtaget den nye kommunale Valglov.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sagde dernæst, at Socialreformen var jo den anden Begrundelse, men dette var kun at trække Veksler paa en Fremtid, som ingen kendte, og derfor vilde det ærede Medlem gerne vide, om der var opnaaet Enighed om Socialreformen, og da i hvilken Form. Det er rigtignok lidt strengt at forlange, at jeg skal oplyse dette i Øjeblikket, eftersom det drejer sig om en 400—500 Paragraffer; jeg maa derfor indskrænke mig til at sige, at der er opnaaet Enighed om de afgørende Hovedpunkter

i Socialreformen, at der forhandles om Enkeltheder, og at denne Forhandling i de nedsatte Udvalg skrider frem, saa der har været Grund for mig til at formode, at det er muligt at naa igennem indenfor en saadan Tid, at det er forsvarligt at fremsætte dette Lovforslag. Og denne Opfattelse har den ærede Ordfører for Venstre altsaa ogsaa.

Til den med den konservative Ordfører samstemmende Ordfører for det kommunistiske Parti (Munch-Petersen) vil jeg sige, at jeg har altsaa til Dels svaret paa de Indvendinger, der var hentet fra Begrundelsen. Jeg skal ikke komme ind paa Socialreformen — navnlig ikke efter den højt-ærede Formands Udtalelser —, den er jo ikke til Behandling i Dag, men jeg vil sige, at jeg har jo deltaget i Diskussioner om Socialreformen, før nogen anede det ærede Medlems Eksistens, undtagen hans Forældre, og den Gang blev det i alle Arbejderkredse betragtet som et afgørende Fremskridt, om man kunde blive af dels med Hjælpekasserne og dels med Fattighjælpen i den Form, hvorunder den nu ydes. Disse to Formaal opnaas ved Socialreformen, og hvis den ærede Ordfører for det kommunistiske Parti har nogen Interesse i at sætte sig ind i dette Lovværk, hvis Grundlag blev skabt af mig, længe før der var nogen, som tænkte paa, at et kommunistisk Parti overhovedet kunde have nogen Art af Chance i Kongeriget Danmark, vil han se, at det er ganske urimeligt, hvad han siger, naar han taler om, at Hjælpekasserne er en bedre Ordning end den, der vil komme, endside naar han taler om Socialreformen som en Nedskæring. Det er de Toner, der sædvanligt lyder fra kommunistisk Side, men de er saa urimelige, at intet fornuftigt Menneske for Alvor hverken tror paa dem eller har i Sinde at gendrive dem.

Naar den ærede Ordfører for det kommunistiske Parti til Slut hævdede sig op til at paastaa, saa vidt jeg da hørte, at Lovforslagets Fremsættelse har Forbindelse med en Frygt for, at der skulde komme Kommuniste ind i Hjælpekassernes Bestyrelser, kan jeg berolige det ærede Medlem fuldstændigt, noget saadant har overhovedet ikke ligget indenfor mine Tanker. Det er saa komplet ligegyldigt, om der kommer en Kommunist ind i en eller anden Hjælpekassebestyrelse, for Hjælpekasserne faar ikke flere Pegne til administrere af den Grund. Hjælpekasserne kan ikke give en rød Øre ud, som ikke er bevilget af Kommunalbestyrelsen. Denne Grundsætning